

N:o 18.

Af herr **O. A. Brodin**, om tillägg till §§ 16 och 60 sjölagen.

I äldre sjölagen var föreskrifvet, att skeppare var skyldig med ed bekräfta rättigheten af sina aflemnade räkningar.

I sjölagsupplagorna af 1864 och 1891 har denna bestämmelse borttagits, och har detta förhållande antagligen bidragit till att det förekommer, det befälhafvare i strid med § 60 i gällande sjölag för egen räkning behåller returkommissioner, som skulle godtgöras rederiet.

Likaledes finnes exempel på, att hufvudredare på liknande sätt tillgodosett sig på medredares bekostnad och det till ganska betydliga belopp. Dylika handlingar blifva i regeln ostraffade, då det är omöjligt att anskaffa den juridiska bevisningen, oaktadt det mången gång är påtagligt att sådana oegentligheter blifvit begångna.

Dylika missförhållanden skulle antagligen kunna inskränkas till ett minimum, om sjölagen föreskref, att såväl befälhafvare som hufvudredare vore skyldiga att, om så påyrkades, med ed betyga rättigheten af de lemnade räkenskaperna. Medvetandet om skyldigheten att, om så ifrågasattes, med ed intyga rättigheten af de lemnade räkenskaperna och fruktan för det straff och den vanära, som medfölja mened, skulle förmodligen vara tillräckligt afskräckande, för att dylika handlingar vidare skulle förekomma.

Då det torde vara rätt att, när så är möjligt, genom lagbestämmelser förhindra orättrådiga handlingar, så tager jag mig friheten, på grund af härofvän anförda skäl, föreslå,

att följande tillägg införas i gällande sjölag, nemligen:

under § 16.

Hufvudredare vare skyldig med ed inför domstol betyga riktigheten af aflemnade räkenskaper, då redare, egande minst en tredjedel i fartyget, sådant påyrka.

under § 60.

Befälhafvaren vare skyldig, när redaren det yrkar, med ed inför domstol betyga riktigheten af aflemnade räkenskaper.

För den händelse lagutskottet, hvartill jag anhåller, att denna min motion blifver hänvisad, skulle anse sig icke kunna tillstyrka denna motion oförändrad, vågar jag anhålla, att utskottet behagade göra de förändringar, som finnas erforderliga, för att motionens syfte måtte kunna vinnas.

Stockholm den 22 januari 1897.

O. A. Brodin.
